

Ομιλία Αρχιμ. Ιωσήφ Κατσούρα
Ηγουμένου Ι. Μονής Ευαγγελισμού της Θεοτόκου
Σκιάθου
στην 17^η επέτειο της ενθρονίσεως
του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος
κ.κ.Χρυσοστόμου
(Ιερός Ναός Ευαγγελιστρίας Κανήθου
Χαλκίδα 12 Ιανουαρίου 2019)

Σεβασμιώτατοι άγιοι αρχιερείς,
σεβαστοί πατέρες,
εντιμότατοι άρχοντες,
αγαπητοί μου αδελφοί,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Χαλκίδος, Ιστιαίας κ Β. Σποράδων κ
σεπτέ ποιμενάρχα μας κ.κ. Χρυσόστομε,

Με ιδιαίτερη χαρά κ συγκίνηση προερχόμενος εκ της νήσου
Σκιάθου, το ευλογημένο νησί των δύο Αλεξάνδρων, Παπαδιαμάντη
και Μωραϊτίδη, αλλά και τον τόπο της ευρέσεως και φιλοξενίας της
θαυματουργού εικόνας Παναγίας Εικονίστριας, ένας τόπος ο οποίος
ανήκει στο μοναδικό νησιωτικό σύμπλεγμα των Βορείων Σποράδων,
το οποίο συναπαρτίζουν η νήσος μας Σκιάθος, η Σκόπελος, και η
Αλόνησος, και που προσφυώς χαρακτηρίσθηκε από τον άγιο
Πρωτοσύγκελλό μας π. Νικόδημο Ευσταθίου, κατά την ημέρα της
ενθρονίσεως του Ποιμενάρχου μας ως πανέμορφο και
χρυσοποίκιλο περιδέραιο στο σώμα της Μητροπόλεώς μας, με
σμαραγδένιες ομορφιές που ακτινοβολούν σαν τις ακτίνες του ηλίου
και μαγνητίζουν κάθε άνθρωπο που τις επισκέπτεται, απευθύνομαι
σήμερα στην αγάπη σας με ιερό δέος, καθώς φιλοξενούμε τα ιερά
και θαυματουργά λείψανα των αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και
Ειρήνης που από εχθές το απόγευμα υποδεχθήκαμε στην
ευλογημένη αυτή ενορία και αισθανόμαστε έντονα την χάρη της
παρουσίας των αγίων που βρίσκονται σήμερα ανάμεσά μας.

Περιποιεί ιδιαίτερα τιμή για την ελαχιστότητά μου να απευθύνω σύντομο λόγο, επί τη ευκαιρία της επετείου, της συμπληρώσεως δέκα και επτά ετών απο της ενθρονίσεως του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ.κ. Χρυσοστόμου.

Τίς διηγήσεται τα θαυμάσια και εξαιρετα της πολύχρονης αυτής ποιμαντικής διακονίας και επισκοπικής δραστηριότητας;

Θα μπορούσε να πεί κ να γράφει κανείς πολλά για το πολυδιάστατο ποιμαντικό κ εν γένει πνευματικό έργο του, αλλά προσκρούει κανείς στην ταπεινοφροσύνη του.

Αναρωτιέμαι εάν ο χαρακτηρισμός «σπάνιος» είναι αρκετός για να εμβαθύνουμε τις σκέψεις μας στην παρουσίαση ενός προσώπου όπως του δικού μας Επισκόπου. Όπως και να έχει η αναφορά μου προς το σεπτό ποιμενάρχη μας θα είναι ανεπαρκής, θα έχει ελλείψεις, θα είναι ελάχιστη μπροστά στον χαλκέντερο και ανυπέρβλητο ιεράρχη της Εκκλησίας μας.

Θα μπορούσα να πω πώς έχουμε την μεγάλη ευλογία από το Θεό να βρισκόμαστε κάτω από το ωμοφόριο αυτού του χαριτωμένου, πολυτάλαντου και πνευματικού ιεράρχου, αυτού του μεγάλου διδασκάλου της λειτουργικής αλλά και ποιμαντικής τέχνης, ο οποίος βρίσκεται πολύ κοντά στον σύγχρονο άνθρωπο, ως άριστος ψυχογράφος διεισδυτικός εις το έπακρον. Δίδει συμβουλές όχι μόνο ηθικολογικές αλλά και βαθύτατα αγιοπνευματικές, εμπλουτισμένες με στοιχεία αρίστης ποιμαντικής ψυχολογίας και πρακτικότητας.

Χωρίς να χρησιμοποιεί ξύλινη αυστηρή γλώσσα, ώστε να αποστασιοποιήσει τον σύγχρονο άνθρωπο, με πολύ υπομονή και σχολαστικότητα θεραπεύει πληγές του εσωτερικού του κόσμου. Αναλογίζομαι αλλά και συγκλονίζομαι στην σκέψη πώς ο Επίσκοπός μας με την αγάπη του, την απλότητά του και την υπομονή του έχει σώσει ψυχές από την απόγνωση. Αυτό άλλωστε είναι και το δικό μας μέτρο σύγκρισης. Να διακονήσουμε όπως ο Επίσκοπός μας διακονεί την Εκκλησία και να γίνουμε μέλη της διακονίας του σε συνέχεια ως μέλη του σώματος του Κυρίου μας.

Έχει αναστηλώσει ερείπια, έχει δώσει πνοή ζωής σε βασανισμένους αθρώπους, έχει ανορθώσει τον παραπεσόντα, χαρίζοντας ελπίδα και προοπτική αγιότητας και σωτηρίας, δεν είναι εισαγγελικός στον κάθε έναν μας, ακόμη και στα λάθη μας δεν είναι αυστηρός, αλλά

πάντοτε συμπεριφέρεται στοργικά και αγαπητικά κάνοντας το κάθε μας πρόβλημα ελαφρύτερο, στο κάθε λάθος μας επιεικής και ως αληθινός πατέρας μας στοργικά σκουπίζει με το πετραχήλι του τα δάκρυα και στους στεναγμούς μας. Και όλα αυτά, αδελφοί μου, πραγματώνονται από τον Επίσκοπό μας διότι έχει κερδίσει με τον κόπο του από τον Θεό αυτό που αναφέρει ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος «καθαρθήναι δει πρώτον, είτα καθάραι, σοφισθήναι και είτα σοφίσαι, γενέσθαι φώς και είτα φωτίσαι, εγγίσαι Θεώ και προσαγαγείν άλλους, αγιασθήναι και αγιάσαι». Έτσι, λοιπόν, ο σεπτός ποιμενάρχης μας με λεπτοτάτην εγχείρησιν, φωτίζει, θεραπεύει και αγιάζει όλους μας τους κληρικούς και τους λαϊκούς ως ιατρός και θεραπευτής ψυχών που τον περικλείουν, γίνεται συνεργός του Ιησού Χριστού στο έργο της Θείας Οικονομίας.

Ως γέννημα και θρέμμα της Ευβοϊκής γής είναι βαθύς γνώστης όλων των θεμάτων της τοπικής εκκλησίας και κοινωνίας. Το ανύστακτο ενδιαφέρον του για κάθε θέμα, από το μεγαλύτερο μέχρι το μικρότερο νυχθημερόν «δεν του δίδει νυσταγμόν της βλεφάροις του και ανάπαυσιν τοις κροταφοις του» (ψαλμός 131.4). Αυτό δείχνει το υψηλό αίσθημα της ευθύνης, της αυτοσυνειδησίας και της υπευθυνότητας έναντι Θεού κ ανθρώπων.

Εργάζεται αόκνως με αυταπάρνηση κ προσπαθεί να δώσει λύσεις ακόμα κ σε απλά ζητήματα, που ίσως κάποιои δεν τα θεωρούν μείζονος σημασίας. Τα όρια των μεριμνών του δεν έχουν να κάνουν με την έκταση μίας Ενορίας η μίας Ιεράς Μονής, αλλά όλων των Ενοριών και των Ιερών Μονών της Μητροπόλεώς μας. Και αυτό για να το πετύχει ένας επίσκοπος χρειάζεται δυναμικότητα, επαγρύπνηση, συνεργασία, εμπιστοσύνη, υπομονή και επιμονή και κυρίως αγάπη, όχι μόνο από τον επίσκοπό μας προς όλους εμάς (διότι ως συνήθως αυτό απαιτούμε) αλλά κυρίως και από όλους εμάς τους συνεργάτες του προς αυτόν. Ένας δυναμικός άνθρωπος με όρεξη για εργασία και δημιουργία χρειάζεται να είναι υγιής κατά πάντα και διά πάντα, να έχει γερά πόδια, χέρια, μάτια, και όλα αυτά που θα τον οδηγήσουν στην επιτυχία, έτσι λοιπόν και ο επίσκοπος χρειάζεται άξιους συνεργάτες και υγιείς ώστε να επιτύχουν το δύσκολο έργο της τοπικής Εκκλησίας.

Αυτή την αγωνία και το άγρυπνον του χαρακτήρος του ιερού επισκόπου μας είναι ωστόσο καταφανή ειδικότερα κ σε εμάς που ζούμε στο άκρον της Ιεράς Μητροπόλεως, μας στις Βόρειες Σποράδες. Παρά τον φόρτο των πολλαπλών υποχρεώσεων του και παρά την μεγάλη απόσταση που μας χωρίζει, ο Δεσπότης μας, ως καλός ποιμένας, αδιαλείπτως ευρίσκεται σε εγρήγορση έχοντας κατα νού το αγιογραφικόν «την ψυχὴν τίθησιν υπέρ των λογικῶν προβάτων». Αδιαμφισβήτητα βρίσκεται ευκαίρως ακαίρως ανάμεσά μας, ὅποτε χρειαστεί, ὅποτε χαρακτηρίζεται αναγκαία η παρουσία του, εκείνος με πολύ κόπο και πνευματική εγρήγορση και ανησυχία ἔρχεται κοντά μας και η παρουσία του για εμάς που δεν ἔχουμε την πολυτέλεια να τον ἔχουμε στα νησιά μας ὅποτε θέλουμε, εἶναι σημείο ανάπαυσης, ανάτασης. Εἶναι στιγμές μοναδικές που στην κυριολεξία μας χαρίζουν αναστάσιμη χαρά και αγαλλίαση. Ο χρόνος σταματά, κατὰ τις ὥρες της παραμονῆς του στην Σκιάθο, την Σκόπελο και την Αλόνησο. Χαρακτηρίζονται ὥρες ευλογημένες· και αναφέρω την λέξη ὥρες διότι ὅσες μέρες και ἂν παραμείνει για εμάς φαίνονται λίγες ὥρες, ελάχιστος χρόνος που θα ζήσουμε μαζί του, στιγμές διαφορετικές ἀπὸ ὅλες τις ἄλλες, που εμπλουτίζονται ἀπὸ την σεπτή παρουσία του Σεβασμιωτάτου ποιμενάρχου μας στον τόπο μας και μας δίνει δύναμη και αναπροσαρμογή των ευθυνών μας στην καθημερινότητά μας. Ακόμα και η φύση συνηγορεῖ στη χαρά αὐτῆς της παρουσίας ἀφού ὅλα ἀγάλλονται, μεταλλάσσονται και ζωηρεύουν, τα δάση χρωματίζονται με το πράσινο ὕφος της φύσης για να τον υποδεχθoύν, η θάλασσα ζωντανεύει, χρωματίζεται, αντικατοπτρίζοντας το γλυκύτατο φῶς του ουρανοῦ, ἀφού ἐπάνω σε αὐτὴν ἔρχεται αὐτός που θα την ευλογήσει, τα σπίτια των νησιωτῶν ἀσπρίζουν και ετοιμάζονται να υποδεχθoύν την σεβασμία ὑπαρξη και παρουσία του ἀρχιερέως και στρώνουν οι νοικοκυρές τα ντόπια υφαντά ὅπως στρώνουν σε μία εορτή για να τιμήσουν τον νοικοκύρη τους και τον τιμῶμενο ἅγιο που θα εορτάσουν, οι ἄρχοντες ετοιμάζονται να τιμήσουν τον Ποιμενάρχη που σε λίγο καταφθάνει στη νῆσο με την ἐκλεκτὴ συνοδεία του,

οι ενορίες και οι Ιερές Μονές, έτοιμες όσο ποτέ άλλοτε να υποδεχθούν τον αφέντη τους, έχουν την τιμητική τους, αφού νυχθημερόν για μέρες ολόκληρες προετοιμάζουν την υποδοχή, την παραμονή και την παρουσία του ποιμενάρχου μας.

Και όλα πρέπει να είναι στην εντέλεια, όχι γιατί ο Δεσπότης μας είναι αυστηρός και θα μας παρατηρήσει διά τυχόν ελλείψεις και ακαταστασίες των ενοριών, αλλά αντιθέτως επειδή καυχάται για την οργάνωση, την καθαριότητα και την ορθή επιμέλεια, για την σωστή λειτουργικότητα και τάξη της κάθε Ενορίας στις Βόρειες Σποράδες, πρέπει να αποδείξουμε πως αυτό είναι πραγματικότητα, είναι μιά μαρτυρία λειτουργικής ευταξίας και είναι τιμή για μας να το επισημαίνει και να αποτελεί κρίση, άποψη και συμπέρασμα του Επισκόπου μας.

Και όλα αυτά, αγαπητοί μου, τα αναφέρω διότι έχει χαραχθεί στις μνήμες μας η υποδοχή του Σεβασμιωτάτου ποιμενάρχου μας στην νήσο Σκιάθο όταν για πρώτη φορά επισκεπτόταν το νησί μας ως ο νέος μητροπολίτης Χαλκίδος, Ιστιαίας, και Βορείων Σποράδων.

Θυμάμαι χαρακτηριστικά, ως φοιτητής που ήμουν τότε, την μεγάλη υποδοχή του Σεβασμιωτάτου μας, Παρασκευή βράδυ 22 φεβρουαρίου 2002 όταν το πλοίο που επέβαινε ο Σεβασμιώτατος και η συνοδεία του έφθανε Σκιάθο. Ήταν χειμώνας και η Σκιάθος θύμιζε έρημη γή, ωστόσο από νωρίς το απόγευμα άρχισε αρκετός κόσμος να συγκεντρώνεται στο λιμάνι δημιουργώντας ένα κλίμα χαράς και ευτυχίας. Σε λίγο καταφθάνουν οι ιερείς και οι τοπικοί άρχοντες με πολύ κόσμο από τις ενορίες, εξαπτέρυγα και λάβαρα των Ενοριών προπορεύονταν της ιεράς πομπής για την ιστορική υποδοχή του νέου Επισκόπου μας, οι καμπάνες των ενοριών αδιάκοπα χτυπούσαν, καλώντας όλους τους ντόπιους να παρευρεθούν στο μεγάλο αυτό ιστορικό γεγονός της υποδοχής του νέου Μητροπολίτου μας. Στο λιμάνι της Σκιάθου ξαφνικά υπήρχε το αδιαχώρητο, ομολογουμένως τόση μεγάλη συγκέντρωση στη Σκιάθο δεν είχα ξαναδεί και δεν έχω ξαναδεί μέχρι σήμερα, από μακριά έβλεπες μια θάλασσα χιλιάδων ανθρώπων οι οποίοι είχαν έρθει για την υποδοχή του νέου Επισκόπου τους.

Η ώρα περνάει· ο νέος Ποιμενάρχης μας καταφθάνει στο νησί και το πλοίο που επέβαινε συμμετέχει και αυτό με τον παρατεταμένο

σφυριγμό του στην μεγάλη χαρά της υποδοχής. Πυροτεχνήματα έκαναν τη νύχτα μέρα στον νησιώτικο ουρανό, ιερείς και ψάλτες έψελναν ύμνους της εκκλησίας μας, οι καμπάνες των ενοριών συνέχιζαν ασταμάτητα τις κωδωνοκρουσίες και τα αραγμένα καΐκια στο λιμάνι της Σκιάθου σάν να καλοσώριζαν και αυτά το νέο επίσκοπο σφύριζαν αδιάκοπα με τις κόρνες όλα μαζί προκαλώντας μας όλα αυτά ρίγη συγκίνησης και ανεκλάλητης ευτυχίας.

Και νά, ξεπροβάλλει το λαμπερό και γεμάτο χάρη πρόσωπο του Ποιμενάρχου μας. Συγκινημένος και έκθαμβος από την συμμετοχή του λαού αντιλαμβάνεται το μέγεθος της υποδοχής, αιφνιδιασμένος αντικρύζει το μεγάλο πλήθος που ήρθε να τον υποδεχθεί χωρίς να έχει ιδέα για αυτή την μεγάλη έκπληξη, η συνοδεία του κρίνει απαραίτητο πώς πρέπει να ενδυθεί τον αρχιερατικό μανδύα και να κρατήσει την Ποιμαντορική Ράβδο ώστε να τιμήσει όλη αυτήν την μεγάλη υποδοχή που του επεφύλαξε η Σκιάθος. Έτσι ώστε και η Σκιάθος να τιμήσει την εκλογή, την ενθρόνιση που εορτάζουμε σήμερα αλλά και να φιλοξενήσει το νέο Ποιμενάρχη της που τους επισκέφθηκε.

Εν συνεχεία η ιερά πομπή κατευθύνεται στον ιερό μητροπολιτικό ενοριακό ναό των Τριών Ιεραρχών όπου και γίνεται δοξολογία, δέηση και προσφωνήσεις από τους τοπικούς εκκλησιαστικούς και πολιτικούς άρχοντες, τέλος ο νέος Μητροπολίτης μας με συγκινημένη φωνή, με ζωγραφισμένη την χαρά στο λαμπερό και εκφραστικό πρόσωπό του ευχαρίστησε τους πάντες για αυτήν την σπουδαία υποδοχή που με εκπληκτικό τρόπο οργανώθηκε και συν Θεώ πραγματοποιήθηκε προς τιμήν του.

Από τότε, σε κάθε ευκαιρία λατρευτική, ποιμαντική, πνευματική εκείνος βρίσκεται ανάμεσά μας. Και το μαρτυρούν αυτό ενδεικτικά όλες οι τοπικές εορτές από τις Βόρειες Σποράδες εφόσον φυσικά οι καιρικές συνθήκες το επιτρέπουν, και κατά την εορτή της ευρέσεως της πολιούχου ημών Παναγίας Εικονίστριας την πρώτη Κυριακή του Ιουλίου, στην δεύτερη εορτή της Παναγίας Εικονίστριας 21 Νοεμβρίου στα Εισόδια της Θεοτόκου, ποιμαντικές επισκέψεις στις ιερές μας μονές της Σκιάθου και της Σκοπέλου καθώς και στην ιστορική Ιερά Κοινοβιακή Μονή Ευαγγελισμού Θεοτόκου Σκιάθου, στην εορτή του αγίου ενδόξου Ιερομάρτυρος Ρηγίνου πολιούχου Σκοπέλου, σε εορτές των Κατηχητικών Σχολείων γενικότερα στις

Βόρειες Σποράδες, σε ορκομωσίες νέων Δημοτικών Συμβουλίων, σε κουρές μοναχών, χειροτονίες νέων κληρικών, ποιμαντικές επισκέψεις στα νησιά με εξομολόγηση από τον ίδιο τον επίσκοπό μας, ποιμαντικές επισκέψεις σε δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια των Βορείων Σποράδων, αλλά και σε εκδηλώσεις που κατά τις ποιμαντικές επισκέψεις του είναι παρών, συμμετέχει ακούραστα με υποδειγματική θέληση και ιδιαίτερη αγάπη και ενδιαφέρον δια το σεπτό ποίμνιό του.

Ιδιαίτερο σημείο αναφοράς της μοναδικής και εξαιρετης παρουσίας του Σεβασμιωτάτου μας στην Σκιάθο είναι το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής. Στην Σκιάθο η ακολουθία του Επιταφίου αρχίζει το ξημέρωμα του Μεγάλου Σαββάτου στη μία η ώρα μετά τα μεσάνυχτα και τελειώνει με την περιφορά του Επιταφίου στις 5 η ώρα ξημερώματα Μεγάλου Σαββάτου.

Η Σκιάθος περιμένει για ακόμη μία φορά όπως κάθε χρόνο να ζήσει με εξέχουσα λαμπρότητα την μοναδική αυτή ακολουθία, αλλά πολύ περισσότερο να απολαύσει την παρουσία του αγαπημένου της Ποιμενάρχου, που με την γλυκύτητα της μελωδικής του φωνής αγγίζει τις ψυχές των ανθρώπων, η παρουσία του αυτές τις λίγες ώρες στην Σκιάθο λαμπρύνει την ακολουθία και συγχρόνως αφήνει έκθαμβους όλους μας η αντοχή και η δυναμικότητα που τον διακρίνουν αφού αγόγγυστα, ακούραστος, χωρίς δεύτερη σκέψη αναχωρεί από το λιμάνι της Χαλκίδος μετά από την συγκέντρωση των Επιταφίων της πόλεώς σας και μετά από ταξίδι δυόμιση περίπου ωρών με ιδιωτικό σκάφος ακριβώς μία η ώρα, στην έναρξη της ακολουθίας του Επιταφίου, έχει καταπλεύσει στο νησί, να μας ευλογήσει, να μας αγκαλιάσει, να μας δείξει υποδειγματικά με την στάση του αυτή πως ο Επίσκοπος είναι στύλος ακλόνητος, οπλισμένος με θάρρος και υπομονή, να μας διδάξει την δύναμη, την θέληση, την αποφασιστικότητα και όλα αυτά μέσα από την αληθινή έμπρακτη παρουσία του στις ποιμαντικές του υποχρεώσεις.

Εν κατακλείδι θα ήθελα στην αγάπη σας να προσθέσω πως η ιδιαίτερη σχέση όσων διαμένουμε στις Βόρειες Σποράδες με τον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας χαρακτηρίζεται ως σχέση μοναδική, σχέση πατρός προς τα τέκνα του, ζούμε την κάθε στιγμή μαζί του με μοναδικό τρόπο αγάπης, είναι άνθρωπος της αγάπης, άνθρωπος

γλυκύτατος και πράος. Δεν θα ήταν υπερβολή αν έλεγα πως η καρδιά του Σεβασμιωτάτου μας αγαπητοί μου ομοιάζει με την καρδιά του έν αγίοις πατρός ημών Λουκά αρχιεπισκόπου Κριμαίας που έμεινε άφθαρτη. Ο επίσκοπός μας είναι ο άνθρωπός μας, και αυτό άλλωστε το καταμαρτυρούν οι χιλιάδες άνθρωποι που τον γνωρίζουν· και όταν τους αναφέρεις ο δεσπότης σου ποιός είναι(;) γεμίζουν τα πρόσωπά τους ευτυχία, εκφράζουν την αγάπη τους και μόνο ευχάριστα λόγια ακούς από όλους αυτούς που εκτιμούν και σέβονται την αρχιερωσύνη του και ολόκληρη την υπόστασή του.

Γι' αυτούς τους λόγους πρέπει να ευχαριστούμε τον Τριαδικό Θεό μας που αξιωθήκαμε να έχουμε τέτοιον αρχιερέα, πατέρα και άνθρωπο της αγάπης και της κατανόησης και να του το ανταποδώσουμε κ εμείς με την αγάπη μας, την συνεργασία μας, την ευσυνηδεισία μας, την μεταμέλειά μας και την εγγύτητά μας προς αυτόν.

Σεβασμιώτατοι, σεβαστοί πατέρες, αγαπητοί μου αδελφοί, γνωρίζω πως ό,τι κ να ειπωθεί είναι λίγο, διότι είναι δύσκολο να ανταποκριθεί κανείς στην πολυσχιδή κ πολύπλευρη προσπάθεια του σεπτού ποιμενάρχου μας.

Δεν φέρει απλώς τον τίτλο του αρχιερέως, του επισκόπου, αλλά έχει έναν υψηλότερο τίτλο, είναι ο πατέρας μας που σε κάθε προσκλητήριο του ποιμνίου του, σε κάθε ανάγκη του πλησίον του, σε κάθε δυσκολία του συνανθρώπου του, είναι παρών για να απαλύνει τον πόνο να δώσει θάρρος στο νέο, να ξεκουράσει τον ηλικιωμένο κ να σταθεί αρωγός κ συμπαραστάτης. Πάντοτε με τον αγαθό λόγο, με την σύνεση κ την σοφία που τον διακρίνει, οδηγεί οιακοστρόφος σοφός το καράβι της Εκκλησίας των Ευβοέων αλλά και των νήσων Σκιάθου, Σκοπέλου και Αλοννήσου.

Εύχομαι ολοψύχως ο δομήτωρ Κύριος, η Παναγία μας η Εικονίστρια, οι άγιοι μεγαλομάρτυρες Ραφαήλ, Νικόλαος και Ειρήνη να του χαρίζουν έτη πολλά υγιεινά κατ' άμφω, πανευφρόσυνα.

Να σας χαρίζει, Σεβασμιώτατε, δύναμη για να μας ποιμαίνετε επί χρόνους μακρούς κ να μας οδηγήσετε εκεί που είναι ο σκοπός μας, στην σωτηρία μας. Ταπεινός, απλός, συνετός, πρόθυμος, πιστός

στα δόγματα κ στις παραδόσεις, αυθεντικός κ προπάντων
άνθρωπος πολλής αγάπης πατρικής.

Και πάλι τα έτη σας μαθουσάλια προς δόξαν Θεού.
Λόγω κ έργω εσείς να προπορεύεστε κ εμείς να ακολουθούμε κ να
αναφωνούμε: «τοιούτος ημίν έπρεπε αρχιερέυς».

ΑΕΙΟΣ!